

РЕШЕНИЕ

№ 666

гр. София, 08.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12538** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-ч. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 23.11.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 12784/2020 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 93- ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № НП-00082/27.08.2020 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на К. П. К., на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1000 лева, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т.4, вр. с чл.35, ал. 1, т.2 от ЗПКОНПИ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от К. П. К., с искане да бъде отменено заедно с НП. Наведеното касационно основание е за нарушение на материалния закон - чл. 348, ал.1, т.1 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр.чл.63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН. Осъществяването му е аргументирано с доводи, че СРС неправилно не е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, въпреки наличието на предпоставки за това. При постановяване на решението си въззивна инстанция не е съобразила обстоятелството, че касаторът до встъпването му в длъжност като общински съветник в Общински

съвет Л. е заемал длъжността „кмет“ на Кметство Б., [община] и в това качество е подал декларация по чл. 35 ЗПКОНПИ през 2018г. и 2019г. Счита, че изложеното е основание извършеното административно нарушение да се прецени като маловажно.

В о.с.з. пред Административен съд София-град, касаторът, чрез процесуалния си представител-адв.М. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по изложените в нея съображения.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт А., моли за отхвърлянето на жалбата по съображения, че предвид защитените със ЗПКОНПИ обществени отношения, случаят не е маловажен.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва неблагоприятното за него въззивното решение и срещу акт, подлежащ на касационен контрол. Спазен е и законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Приетата за установена по делото фактическа обстановка от въззивната инстанция е, че на 02.03.2020 г. държавен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е извършил проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПКОНПИ, при която е установено, че К. К. е встъпил в длъжност: „общински съветник“ в Общински съвет Л. на 01.12.2019 г., и на основание чл. 38, ал. 1, т.1 от ЗПКОНПИ е следвало да подаде декларация за имуществото си по чл. 37, ал.1, т.1-6, т.9, т.12-14 от ЗПКОНПИ, в срок до 02.01.2020 г. Декларация по чл. 37 от ЗПКОНПИ, Част I: Имущество, с вх. №В10480 и Част II: Интереси с вх. № В10481 са подадени на 11.02.2020г., със закъснение от 1 (един) месец и 8 (осем) дни.

След установяване на горепосочените обстоятелства, на 26.03.2020г. свидетелят Матова, в присъствието на двама свидетели и К. К., съставила Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № ПР-245/26.03.2020г, връчен на К., който го подписал без възражения. Въз основа на така съставени акт, от председателя на КПКОНПИ, е издадено наказателно постановление, с което на касатора е наложено съответното административно наказание.

За да постанови решението си, въззивната инстанция е събрала свидетелски показания и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновала извод, че АУАН е съставен, а НП- издадено от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, без при съставянето им да са допуснати съществени процесуални нарушения. По съществуващото на спора е приела, че К. е осъществил вмененото нарушение и отговорността му е законосъобразно ангажирана, като не са налице основанията на чл. 28 от ЗАНН.

Обжалваното въззивно решение е неправилно-постановено е в нарушение на закона-Чл.348, ал.1, т. 1 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, за което касационната инстанция след служебно-чл.218, ал.2 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.1-ро ЗАНН, по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 ЗПКОНПИ вменява в задължение декларация за имущество и интереси да се подава в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност, а разпоредбата на чл.35, ал. 1, т. 2 от същия закон конкретизира вида на декларацията. В процесния случай за касатора К. като задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 323ЗПКОНПИ е възникнало задължение от 01.12.2019 г. /датата на встъпване в длъжност като общински съветник в Общински съвет Л./ до 02.01.2020 г. да подаде декларация за имущество и интереси. Декларацията е подадена от К. на 11.02.2020 г. , с което е осъществен от обективна страна състава на административно нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1, във вр. с чл.35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Вместо за това обаче с НП № НП-00082/27.08.2020 г. административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана за нарушение на чл.38, ал.1, т.4, във вр. с чл.35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ, който предвижда, че декларация за имущество и интереси се подава в едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3. Такова нарушение на К. К. не е описано и установено с АУАН № ПР-245/26.03.2020 г., като за него изобщо не е образувано административнонаказателно производство, съгласно чл.36, ал.1 ЗАНН и не е предявявано административнонаказателно обвинение, което обуславя наличието на съществено процесуално нарушение, от категорията на неотстранимите.

В съобразителната част на НП на стр. 2, абзац 2 е посочено, че с оглед установената фактическа обстановка административнонаказващият орган приема от правна страна, че е нарушена разпоредбата на чл.38, ал.1, т.4 във вр. с чл. 35, ал. 1, т.2 от ЗПКОНПИ. Този недостатък на НП не може да се преодолее чрез обвързването му с АУАН, тъй като чл.53, ал.2 ЗАНН допуска нередовности в акта да се отстранят при издаване на наказателното постановление, но не и обратното. Същевременно правната регламентация на административнонаказателното производство в ЗАНН, както и субсидирано приложимата на основание препращащата норма на чл.84 ЗАНН регламентация по НПК не предвиждат отстраняване на очевидни фактически грешки в наказателното постановление предвид характера му на санкционен юрисдикционен акт. Без съответна законова регламентация, изписването на чл.38, ал.1, т.4 във вр. с чл. 35, ал. 1, т.2 от ЗПКОНПИ в НП, вместо чл.38, ал.1, т.1 във вр. с чл. 35, ал. 1, т.2 от ЗПКОНПИ не може да се квалифицира като очевидна фактическа грешка, нито този порок може да се поправи по процесуален ред, различен от този за отмяна на наказателното постановление по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН в производството по съдебно обжалване по глава трета, раздел V от ЗАНН. Съдът е овластен с чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН да провери законосъобразността на наказателното постановление, така, както то е издадено, а не да тълкува или предполага неизразената воля на наказващия орган или да уточнява/коригира външно изразената му воля. Ето защо допуснатата при издаване на НП грешка не може последващо да бъде saniрана от наказващия орган под каквато и да е форма, нито да се “поправи” от съда чрез инцидентно корективно тълкуване на НП, т.е. във фазата по съдебно оспорване отстраняването ѝ не може да се извърши по друг начин, освен чрез отмяната на НП. Обратното би било мислимо след влизане в сила на ЗИД на ЗАНН /ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г./

Отменителното значение на този процесуален пропуск не може да се откаже от съда поради несъщественост, тъй като позоваването в НП на чл.38, ал.1, т.4 във вр. с чл. 35, ал. 1, т.2 от ЗПКОНПИ, регламентиращ едномесечен срок от изтичането на една година след подаване на декларацията по т. 3, не субсумира установената и описана в административнонаказателното производство фактическа обстановка,

изразяваща се в неизпълнение на задължението за подаване на декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност. Следователно фактическото описание на нарушението по НП не съответства на дадената му правна квалификация по чл.38, ал.1, т.4 във вр. с чл. 35, ал. 1, т.2 от ЗПКОНПИ.

По изложените съображения, НП № НП-00082/27.08.2020 г. е незаконосъобразно. Като го е потвърдил, вместо да го отмени, въззивният съд е допуснал нарушение закона- чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С решението разноси не се възлагат /чл.172а, т.7 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН/. Съобразно изхода на спора, касаторът има право на разноси, но няма отправено до съда искане за присъждането им в преклузивния срок-до приключване на устните състезания по делото. Липсват и доказателства разноси реално да са били направени от касатора.

Мотивиран така и на основание 222, ал.1 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, Административен съд-София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 23.11.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 12784/2020 г. по описа на Софийския районен съд, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП-00082/27.08.2020 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, с което на К. П. К., на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 1 000 лева, за нарушение на чл. 38, ал. 1, т.4, вр. с чл.35, ал. 1, т.2 от ЗПКОНПО.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.